

Росії «Крапля молока», обиралася головою загальних зборів її харківського відділу. Була скарбником Співки допомоги нужденним учням закладів Харкова, членом опікунського комітету вищих жіночих курсів товариства трудящих жінок, членом організаційного комітету жіночого медичного інституту, входила у фінансову комісію цього інституту, була членом-співробітником 2-го (жіночого) відділення Харківського благодійного товариства, брала участь у роботі харківського відділу спілки для боротьби з дитячою смертністю, була розпорядницею благодійних заходів (таких як щорічний бал товариства «Швидкої допомоги» та ін.) Коли у місті з'явилася нова газета «Утро», видавцем якої став Анатолій Жмудський, Варвара Андріївна працювала там редактором. Була членом Правління Товариства «Утро».

Варвара Андріївна емігрувала за кордон у досить зрілому віці. В еміграції стала видатним костюмером. Співпрацювала з російськими балетами в Монте-Карло, зокрема, створювала костюми для трупи «Балерюс де Монте-Карло» за ескізами відомих художників. Працювала в Парижі, Лондоні. З 1938 р. жила в Нью-Йорку, де продовжила співпрацю з балетом. Працювала з Сальвадором Далі, Марком Шагалом та іншими митцями. З 1940 р. до 1970 р. створювала майже всі костюми в постановках засновника школи американського балету Джорджа Баланчина. Крім роботи в “NewYork City Ballet”, В. Каринська робила костюми до постановок для різних танцювальних колективів, мюзиклів на Бродвеї та фільмів у Голлівуді. Стала першою володаркою «Оскара» (1948) за костюми до кольорового фільму «Жанна Д'арк» за участі Інґрід Бергман.

В. Каринська стала справжнім Майстром у балетному світі — хаосі тканин, хутра, намиста, кольорової шкіри, парчі, шифону, тюлі, фольги, гудзиків, стрічок та іншого костюмерного матеріалу. Вона могла створювати такі костюми, які в найдрібніших деталях відповідали задуму художника та режисера.

Успіх Варвари Андріївни ґрунтувався на таких безперечних її обдарування, як бездоганний смак, новаторство та сміливість в експерименті. Усе це було помножено на високу культуру, аристократичне виховання та, звичайно, працю. В. Каринська все життя була в роботі, створювала нові зразки костюмів, багато з яких стали справжніми шедеврами. Вони не просто запам'ятовувалися в театральних постановках, фільмах чи балах, а допомагали розкрити образ тих, хто їх одягав. Їх зберігали та зберігають, музеєфікують, ними дорожать.

2003 р. в Харкові створено громадську організацію «Фонд ім. Варвари Каринської», метою якої є увічнення пам'яті видатної землячки. Наступного, 2004 р., засновано Міжнародний фестиваль моди та театального костюма її імені. 2005 р. в Харкові на колишньому будинку сім'ї Жмудського (вул. Пушкінська, 31) встановлено меморіальну табличку на честь Варвари Каринської (скульптор — С. Ястребов). 2015 р. її іменем названо вулицю в Київському районі Харкова (колишня вулиця Марсея Кашена).

Д. Шуть

ВПЛИВ ВІЙНИ НА МУЗЕЙНИЙ ПРОСТІР УКРАЇНИ

D. Shut

THE IMPACT OF THE WAR ON THE MUSEUM SPACE OF UKRAINE

Коли у 2022-му році до України прийшла повномасштабна війна, росіяни заповняли, що мистецтво, як і багато чого іншого, поза межами політики. Але

це не так. Дуже багато музеїв були розбомблені російськими військами, немало експонатів зазнали пошкоджень унаслідок обстрілів.

З початку повномасштабного вторгнення росіяни зруйнували 63 музеї та галереї. Такі дані надала пресслужба Міністерства культури та інформаційної політики. Міністр культури О. Ткаченко зазначив, що пошкоджено або зруйновано 1500 об'єктів культурної спадщини.

За часів Другої світової війни німці масово грабували музеї, бібліотеки, картинні галереї. Усього з України було вивезено понад 330 тис. музейних експонатів різної цінності. У 2020 р., пресцентр Міністерства закордонних справ повідомив, що картина «Закохана пара» французького художника П. Л. Гудро повертається з США до України. Вона була викрадена з музею Ханенків німецькими окупантами. У 2013 р. її виставили на аукціон у Нью-Йорку. Представниця музею Ханенків О. Живкова під час огляду картини в 2014 р. виявила позначки музею.

Теперішня війна має подібний сценарій. Через війну держава не має змоги фінансувати музеї на достатньому рівні. Деякі експонати перебувають у підвалах, а це не краще місце для них.

Окупанти вивези багато цінних речей з музеїв Півдня. Серед пограбованого було: авангардні картини маслом, бронзові горщики, монети, скіфське золото та багато чого іншого. Експерти зазначають, що це найбільше пограбування з часів Другої світової війни. Росія прагне позбавити українців історії, культури, спадщини.

Весь світ має побачити, що Росія зробила та продовжує робити з Україною та її культурою і мистецтвом. Так як багато історичних речей вкрадено, ми повинні боротися за їхнє повернення до дому. Ще треба зазначити, що Росія присвоїла собі багато цінних речей, за багато років до вторгнення, які раніше належали Україні. Серед них — дзвін, який вилили на шістдесятиріччя І. Мазепи.

Музеї України мають право на отримання грошової компенсації від Росії, оскільки дуже багато було знищено від їхніх ракет.

СЕКЦІЯ:

ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА ВІДНОВЛЕННЯ ПСИХІЧНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Р. Білоус, М. Новарчук

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

R. Bilous, M. Novarchuk

THEORETICAL AND METHODOLOGICAL BASIS OF THE STUDY OF EMOTIONAL INTELLIGENCE OF PRESCHOOL CHILDREN

Важливою передумовою загального психічного розвитку людини є емоційний інтелект як комплексний, складний і закономірний процес розпізнавання емоцій, бажань, намірів та здатність керувати ними. Умови життя сучасної дитини в період глобалізації, інформаційно прогресуючого суспільства, становлення посткласичної освітньої моделі і війни в Україні зумовлюють важливість соціально-емоційного розвитку особистості. Актуальність зазначеного посилюється суспільними потребами зі збереження психічного здоров'я дітей, виховання їх емоційної